

Sygnatura akt VI GC 1173/15

WYROK WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy

w składzie: Przewodniczący: SSR Witold Zawisza

Protokolant: starszy protokolant Elżbieta Radochońska

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2016 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa : (...) S.A. w W.

przeciwko : (...) sp. z o.o. w R.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. w R. na rzecz powódki (...) S.A. w W. kwotę 73,00 zł (siedemdziesiąt trzy złote 00/100) wraz z odsetkami:

a) od kwoty 37,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 czerwca 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

b) od koty 36,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 grudnia 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. w R. na rzecz powódki (...) S.A. w W. kwotę 44,76 zł

(czterdzieści cztery złote 76/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 1173/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) S.A. w W. pozwem z dnia 16 lipca 2015r. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) sp. z o.o. w R. łącznej kwoty 73,00 zł w tym kwotę 37,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 15 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 36,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 7 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty. Podała, że pozwany zawarł z powodem umowę ubezpieczenia na okres od 8 czerwca 2013 roku do 7 czerwca 2014 roku o numerze (...) za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu marki F. (...) nr VIN: (...) nr rejestracyjny: (...). Składka ubezpieczeniowa w kwocie 73 zł miała być zapłacona w dwóch ratach. Pierwsza rata w kwocie 37 zł płatna do dnia 14 czerwca 2013 roku nie została zapłacona. Druga rata w kwocie 36 zł płatna do dnia 6 grudnia 2013 roku również nie została zapłacona.

Nakazem zapłaty z dnia 7 sierpnia 2015 r. wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym uwzględniono powództwo.

W sprzeciwie pozwana wniosła o oddalenie powództwa i obciążenie powódki kosztami postępowania. Zarzuciła przedawnienie roszczenia powódki.

Sąd ustalił:

W dniu 7 czerwca 2013 roku strony zawarły umowę ubezpieczenia komunikacyjnego w (...) M. S. (...) nr (...) z której wynika, że ubezpieczenie zostało zawarte na okres od 8 czerwca 2013 roku do 7 czerwca 2014 roku. Zgodnie z jej postanowieniami składka miała wynosić łącznie 73 zł, płatna w dwóch ratach. Pierwsza rata w wysokości 37 zł miała zostać zapłacona do 14 czerwca 2013 roku, druga rata w wysokości 36 zł miała zostać zapłacona do 6 grudnia 2013 roku. Uregulowania obu rat pozwana zaniechała. W dniu 17 kwietnia 2014 roku zostało wystosowane do pozwanej przedsądowe wezwanie do zapłaty, jednakże nie przyniosło ono rezultatu.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie potwierdzenia pokrycia ubezpieczeniowego k.31, przedsądowego wezwania do zapłaty k.32, polisy ubezpieczenia komunikacyjnego seria (...) k. 41-42 oraz załącznika do tej polisy k. 43-44.

Ustaleń w zakresie stanu faktycznego, Sąd dokonał kierując się dyrektywami określonymi w art. 232 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c. i art. 229 k.p.c., w zakresie w pełni odpowiadającym inicjatywie dowodowej stron. Dopuszczone w sprawie dowody z dokumentów nie budzą żadnych wątpliwości co do treści, pochodzenia i zasługują na przymiot wiarygodności.

Sąd zważył:

Powódka wywodziła swoje roszczenie z umowy ubezpieczenia. Na podstawie art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Powódka wykazała zasadność oraz wysokość dochodzonego roszczenia przedstawiając umowę ubezpieczenia. Pozwana podnosząc jedynie zarzut przedawnienia roszczenia procesowego w trybie art. 230 kpc przyznała okoliczności: zawarcia umowy z powódką i wynikających z tego konsekwencji w postaci obowiązku zapłacenia składki w określonej w umowie wysokości.

Chybiony okazał się zarzut przedawnienia roszczenia. Pozwana nawet go nie uzasadniła. Roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem 3 lat (art. 819 § 1 k.c.). Bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, a po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (art. 123 § 1 pkt 1 k.c. i art. 124 § 1 k.c.). Roszczenie o zapłatę pierwszej, spornej raty składki, w kwocie 37 zł stało się wymagalne w dniu 14 czerwca 2013 roku, zaś druga rata w wysokości 36 zł miała zostać zapłacona do 6 grudnia 2013 roku. Powództwo wytoczono w dniu 16 lipca 2015 roku, a więc przed upływem trzyletniego terminu przedawnienia. Roszczenie powódki nie uległo zatem przedawnieniu.

W tej sytuacji uwzględniono je w całości na podstawie art. 805 § 1 k.c. i postanowień umowy ubezpieczenia zawartej przez strony.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.p.c., zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu od terminów zapłat rat składki.

O kosztach postępowania postanowiono w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 2 k.p.c., uznając pozwaną za stronę przegrywającą i w związku z tym obowiązującą zwrócić powódcie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Na koszty w wysokości 44,76 zł złożyły się: opłata sądowa 30 zł, oraz koszty notarialne poświadczonego pełnomocnictwa 14,76 zł.